

Tak nevím, nevím

Není to tak dlouho, kdy jsem si při listování v Rybářství uvědomil, že už jsem starý a také poněkud zapšklý dědek, který přestává chápat dnešní dobu obecně, což se ale stává i mladším ročníkům.

text: Milan Janoušek foto: Vladimír Urban

Ale hlavně jsem si uvědomil, že už asi ani nepatřím do té velké bandy rybářské. Mladá rybářská generace žene tu káru dopředu pod nesmírným tlakem komerce, dosažení životního úspěchu a bohatství. Žene ji někde, kde pro mě kouzlo vskutku obyčejné rybařiny mizí. A tak jsem si řekl: Nemotej se do toho, chlapče, těš se z každého krásného dne, připrav si vercajk – a jak se ukáže jarní sluníčko, mazej k vodě. Nemudruj nad problémy, které stejně nevyřešíš. Jenže! Najednou zjišťujete, že naše řepkově žlutá krajina už není zemský ráj to napohled. Drahocenný čas trávíte v obchodech luštěním drobnoučkého popisu potravin, abyste se vyhnuli konzumaci různých svinstev, která do vás pod reklamním tlakem tlačí výrobní a prodejní mašinérie. Pak se zase někde zase dozvíte, že „staří“ by měli zalézt někde do kouta a nestarat se o společenskopolitický život, kterému nerozumějí a tak už do něj asi ani nepatří. V záplavě imbecilní reklamy na vás na druhé straně čeká stejná záplava zákazů, které mně našeptávají, že přestávám být svobodný a svéprávný. Nejsem tak naivní, abych si myslel, že každý je obdarován stejnou mírou svobody. Ale v koutku duše si říkám, že by to v rybařině mohlo být trochu jinak.

Není! Ponořil jsem se do Rybářského řádu. A světe, div se, například v ustanoveních o Lipnu jsem vyhledal přes 20 přímých i nepřímých zákazů. Některé jsou vzhledem k určité výjimečnosti ÚN smysluplné. Jenže co si mám myslet o zákazu otevřeného ohně? Tam může příslušný orgán při kontrole zařadit i vařič, gril apod. Proč jsou povoleny pouze deštníky typu brolly? Nejde o skrytou reklamu? A tak bych mohl pokračovat. Když mám jet na den např. na Lipno, stejně však i na Hněvkovice nějakých 80 až 90 km, stává se to pro mě nereálné. Jestli mám trávit jeden a více dnů a nocí skryt jedině pod brolly, jsem z toho jelen. Někdejší rybářská svoboda je fuč. Na druhé straně budovatelé různých staveb na březích našich vod před zakalenými zraky příslušných orgánů si svobodně budují jakési maringotkové, karavanové a podobné příbytky. Pro lepší výhledy kácejí pobřežní porosty, přístupové cesty zatarasují betonovými sloupy, časem možná i dokonalejšími nástrahami. Na březích budují mola pro své vodní dopravní prostředky a oproti ostatním rybářům vytvářejí jakousi soukromou rezervaci. Kdo nevěří, ať to okoukne na Lipně v oblasti Perneku,

Waltrova, na ÚN Hněvkovice nad Purkarcem atd. Majitelé jachet svobodně parkují v zátokách a pochopitelně nemusí používat deštníky typu brolly a s kontrolami si starosti nedělají. Na ryby by měl člověk jezdit radostně a ne se strachem, co dělá proti nějakým pravidlům a ani o tom neví. A tak si s lítostí prohlížím staré fotografie a vzpomínám na časy, kdy rybařina pro mě byla nejkrásnější zábavou.